

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del-Masnou
n. 416 | març 2023

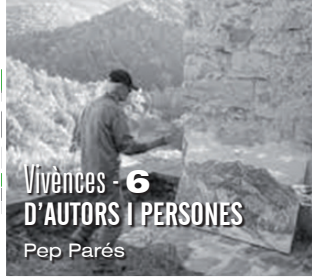
PARLEM AMB EL JAUME MARISTANY I JOSEP TRAVER
HEY HO! LET'S GO! BY SONIA PULIDO
PIONERS MASNOVINS AL VOLANT

Crònica - 4
ELS ANYS AMERICANS
D'IRENE POLO
Rosalia Ramon i Ferrándiz

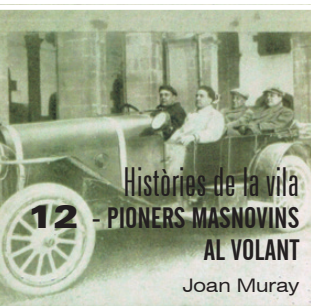
Farmàcies de guardia 5

Vivències - 6
D'AUTORS I PERSONES
Pep Parés

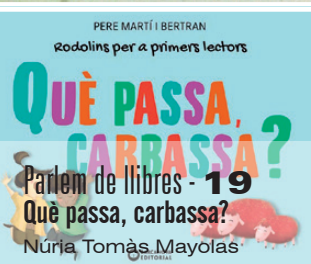
Fem poble - 8
TOQUEM AMB GENT GUAI!!
Núria Fusellas i Santi Duran

Històries de la vila
12 - PIONERS MASNOVINS
AL VOLANT
Joan Muray

Espai poètic - 15
Convit monosil·làbic
Enric Badal

PERE MARTÍ I BERTRAN
Rodolins per a primers lectors
QUÈ PASSA, CARBASSA?
Parlem de llibres - 19
Què passa, carbassa?
Núria Tomàs Mayolas

Opinió - 20
SI NO VOLEM POLS, PERQUÈ
ANEM A L'ERA?
Joan Camps Ortiz

Fem poble - 16
HEY HO! LET'S GO!
Teresa Requena
i Santi Duran

Som - 18
EL 50% EN LES RELACIONS
Dr. Oriol Lugo

Cròniques d'ultramar - 21
DAKSHIM KALI, TEMPLE DE
SACRIFICIS
Joan Muray

Veus - 22
VISCA LA PRIMAVERA!
Joana Bofarull Cervera

Anècdotes històriques - 23
CALAMARS A LA ROMANA
Albert Vidal

La cuina de l'Antonia - 25
SALMÓ AMB MEL D'ALL
El Cullarot
El vi de l'Enric
SECRETS DEL MAR BLANC
El Rebost dels Sentits

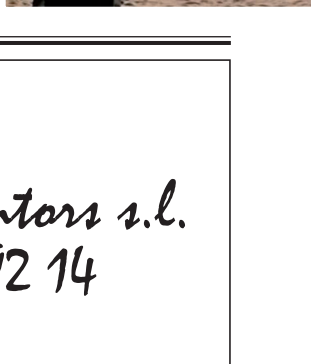
Teatre Capital 27
Rosa M. Isart

Passatempis - 29
7 diferències
Martí Duran

Corresponsal del Brasil
28 - PACIÈNCIE
Joan Maresma

Activitats - 30
GENT DEL MASNOU

Revista mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada
foto Estudi Santielena

Disseny i maquetació
Estudi Santielena

Publicitat
Santi 699 775 558

Imprimeix
Comgrafic

Tiratge
2.500 exemplars

Edita
Gent del Masnou

Dipòsit legal
B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou
T. 931 268 220
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

- L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
- El repartiment d'aquesta revista als socis es fa amb el suport de

Ajuntament del Masnou

Editorial

MARÇ, MARÇOT

El març és símbol d'esperança perquè, amb la primavera, tot reneix

Març, marçot, s'emporta la vella de la vora del foc, i la jove si pot, o sigui que no ens hem de refiar del "bon temps" de març. I, no obstant això, el març és símbol d'esperança perquè, amb l'arribada de la primavera, tot reneix, o volem que així sigui. El terratrèmol que el febrer va assolir poblacions turques, kurdes i sirianes no donarà pas a gaire esperança a aquella pobra gent, donada la magnitud dels milers de vides perdudes, els ferits i les llars destruïdes. A Síria, la suma del terratrèmol i la guerra civil dona com a resultat més candidats a morir en el Mediterrani, tot fugint de l'horror i intentant arribar a Europa.

Aquí, al primer món, un cop superat el Carnestoltes i tota la disbauxa carnavalesca del mes de febrer —com passa a la vida laboral, que, després del cap de setmana, venen les jornades feineres—, en el calendari de les tradicions d'origen cristià, amb el Dimecres de Cendra, va finalitzar el carnaval i s'inicià la Quaresma, dins la qual s'esdevindrà l'inici de la primavera el 20 de març; com deia Joan Manuel Serrat, "venia xiulant, com un infant. Tenia plenes d'ocells les mans ... i a la bandolera em duia la primavera el vint de març".

Finalment, es van tancar les negociacions dels pressupostos de la Generalitat per al 2023. Un pacte que es va assolir havent d'acceptar, per part del Govern, les imposicions del PSC, dedicant més esforços a la política del creixement econòmic (el centre recreatiu i turístic Hard Rock a Vila-seca i Salou, la modernització o ampliació de l'aeroport del Prat, el projecte de la B-40). Molt em temo que aquests pactes hagin afeblit les partides de despeses més socials, com la sanitat i l'ensenyament, o potser soc malpensat de mena.

Tant de bo que aquesta esperança que ens convida a tenir l'inici de la primavera es materialitzi en el final del sofriment de la població ucraïnesa i dels països que pateixen guerres, amb un alto el foc, amb un armistici, com sigui, però que les armes deixin de parlar. ✨

El President

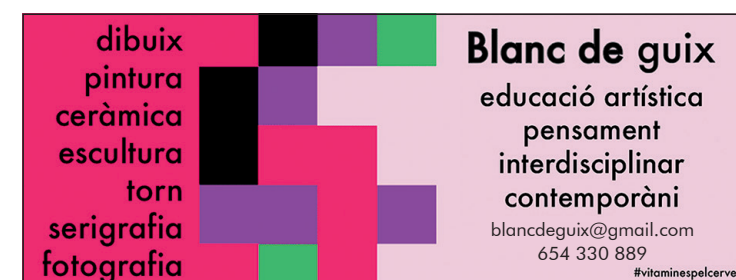

Fontseré Pintors s.l.
657 88 92 14

Vols rebre
la revista
a casa

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

Blanc de guix
educació artística
pensament
interdisciplinari
contemporani

blancdeguix@gmail.com
654 330 889

#vitaminespelcervell

ELS ANYS AMERICANS D'IRENE POLO

Rosalía Ramon i Ferrándiz

En paraules de Gabriel Ferrater, Miquel Villà és "un dels pintors catalans més autèntics". Va viure a París i a l'Argentina, i va ser molt amic d'Irene Polo. ¿Coneixeu Irene Polo? La majoria dels lectors contestaran: no. Per això són necessaris llibres com aquest

El dijous 23 de febrer al vespre va tenir lloc una taula rodona a la sala d'actes de Gent del Masnou al voltant del llibre **Els anys americans d'Irene Polo** publicat per Cal Carré, amb les dues autores, Glòria Santa-Maria i Pilar Tur i l'escriptor i crític literari masnoví Juan Antonio Masoliver.

El llibre s'inicia amb el recull de 17 cartes que la periodista catalana dels anys 30 Irene Polo va trametre al pintor Miquel Villà, amic personal de la periodista i que, com ella, també residia a l'Argentina en aquells anys. Aquesta documentació

permet reconstruir els darrers anys d'Irene Polo a l'exili abans del seu suïcidi amb només 32 anys l'abril de 1942.

En l'acte es va projectar el documental **Miquel Villà. La pintura sense atzar**, elaborat amb motiu de l'exposició del pintor als museus de Sitges l'any 2021 i es va fer un recorregut per la vida i l'obra de la periodista i el pintor, l'època històrica que van viure i que Irene Polo va saber transmetre tan verídica en les seves cròniques i articles periodístics.

Les dues autores i Masoliver, en el marc d'un diàleg cordial, van assenyalar també el paral·lisme entre els efectes de l'exili en la trajectòria i el desenllaç d'Irene Polo o l'escriptor austríac l'Stefan Zweig. ✱

Organitzat per CAPITANES DEL MASNOU i la FUNDACIÓ LA CALÀNDRIA, amb el col·laboració de GENT DEL MASNOU

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

93 555 69 03 • www.meslloc.com

Farmacèutics del Masnou

365 dies al seu servei

El servei de guàrdia de les Oficines de Farmàcia del Masnou serà de 08 a 24 hores

Març 2023		
1	dimecres	Riera
2	dijous	Fàbregas
3	divendres	Viamar
4	dissabte	Domínguez
5	diumenge	Domínguez
6	dilluns	Ocata
7	dimarts	Riera
8	dimecres	Fàbregas
9	dijous	Viamar
10	divendres	Domínguez
11	dissabte	Aymar
12	diumenge	Aymar
13	dilluns	Riera
14	dimarts	Fàbregas
15	dimecres	Viamar

Març 2023		
16	dijous	Domínguez
17	divendres	Aymar
18	dissabte	Ocata
19	diumenge	Ocata
20	dilluns	Fàbregas
21	dimarts	Viamar
22	dimecres	Domínguez
23	dijous	Aymar
24	divendres	Ocata
25	dissabte	Riera
26	diumenge	Riera
27	dilluns	Viamar
28	dimarts	Fàbregas
29	dimecres	Aymar
30	dijous	Ocata
31	divendres	Riera

Abril 2023		
1	dissabte	Fàbregas
2	diumenge	Fàbregas
3	dilluns	Domínguez
4	dimarts	Aymar
5	dimecres	Ocata
6	dijous	Viamar
7	divendres	Viamar
8	dissabte	Viamar
9	diumenge	Viamar
10	dilluns	Viamar
11	dimarts	Ocata

Horaris de les farmàcies del Masnou

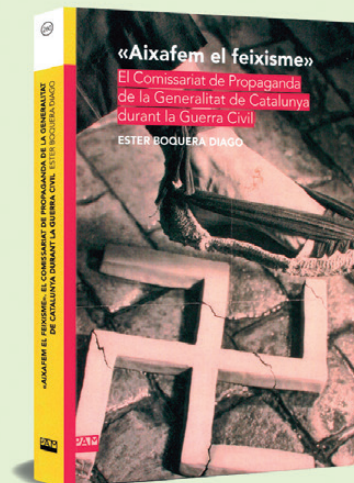
	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almería 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

US CONVIDEM A LA PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

«Aixafem el feixisme» El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya durant la Guerra Civil

D'ESTER BOQUERA DIAGO

L'acte anirà a càrrec de l'autora del llibre i tindrà lloc el dissabte 4 de març, a les 18:00, a l'Associació Gent del Masnou (c. Dr. J. Agell, 9).

PAM Publicacions de l'Abadia de Montserrat

GENT DEL MASNOU

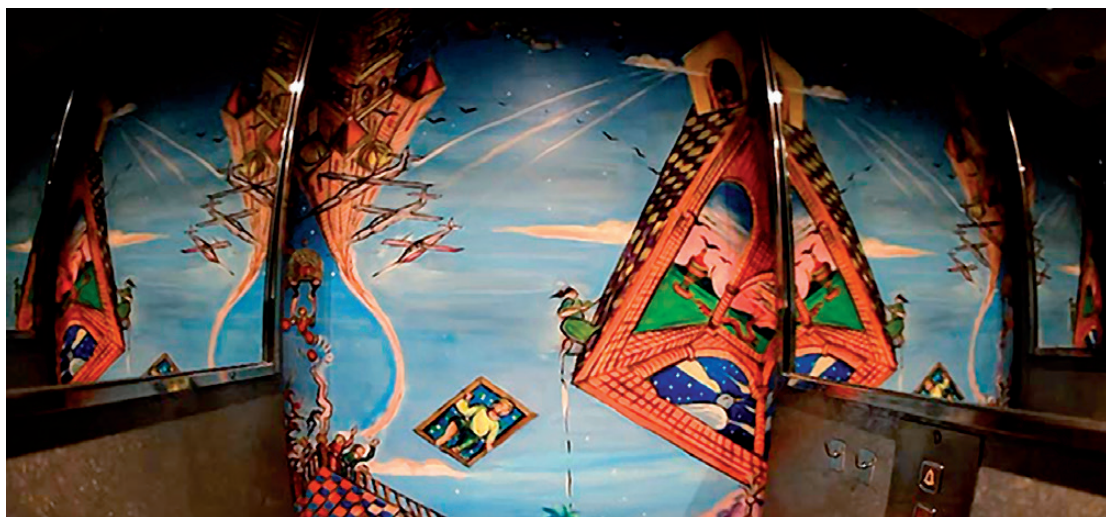
assemblea El Masnou

memorial democràtic

Vivències D'AUTORS I PERSONES

Pep Parés

Tinc un apartat de llibres a casa amb els autors que he conegut personalment. Sovint hi ha la incògnita entre com és l'autor que t'imagines a través dels seus llibres i com és ell en realitat.

L'ascensor. Mural Francesc Bofill

Hi ha autors que han escrit obres a partir del seu posicionament ideològic sempre coherent amb la seva actitud social i personal. La gent els llegeix perquè tenen en compte aquests dos factors i, com deia Albert Schweitzer, premi Nobel de la pau, *l'exemple no és el que més influeix en els altres, és l'únic que ho fa*.

Aquests escriptors de la meva col·lecció solen tenir un públic definit i fidel que busca aquesta coherència moral entre el que es diu i el que es fa. Aquí hi cabrien personatges com l'Arcadi Oliveres, Mn. Josep Dalmau, Carles Capdevila, Francesc Bofill, Esteban Beltrán, etc. Com diu un proverbi romà: *les paraules mouen. Els exemples arrossequen*.

Escullo en Francesc Bofill i Surís. Era net del poeta Jaume Bofill i Mates, conegut pel pseudònim de *Guerau de Liost*. Estudià en una bona escola de Barcelona però, de seguida, la seva vena mística i religiosa el portà a ser monjo de Montserrat. Coneixedor de moltes llengües, era culte i amb una curiositat innata que no l'abandonà mai. Quan va penjar els hàbits, als anys setanta, va passar nou mesos a la presó per reivindicar un

país lliure. Després va integrar-se a la companyia de teatre La Claca perquè era amic d'escola del seu director, en Joan Baixas. La meva dona i jo hi coincidirem un parell d'anys treballant sobre els escenaris en l'obra *Mori el Merma*, amb ninots i escenografia pintats per Joan Miró. Imagineu-vos un monjo de Montserrat aterrant en una companyia de gent artista, mundana i molt anàrquica. El xoc deuria ser brutal. Però la seva humilitat i el seu somriure ens guanyà a tots. Tal com feia abans, continuaria escrivint contes, poesia, novel·la i, anys més tard, traduccions excel·lents i guions per a la televisió i el cinema. Als anys noranta, desenvolupà, també, la seva vena plàstica i es convertí en un pintor psicodèlic que explorà noves vies artístiques, psicològiques i esotèriques. Per la seva inquietud intel·lectual s'interessà per la maçoneria i al cap d'uns anys en fou el *Sobirà Gran Inspector General del Suprem Consell Maçònic d'Espanya*. Tot un personatge, en Quico!

Després de força temps, l'any 2004 ens retrobàrem casualment a Montblanc on ell vivia amb la seva germana. Fou una llarga xerrada plàcida i distesa. Expert en Sant Jordi i el seu

mite, li agradà el projecte AINARA que jo duia entre mans: una travessia a cavall pels monestirs de Catalunya amb concerts de música, teatre i poesia.

Em va obsequiar i dedicar un llibre seu a mi i a la meva dona que es titula *L'Art de la ment. Proverbis, cites i aforismes contundents de tothom, d'arreu i de tots els temps*. Aquí en teniu uns exemples:

L'Amor: El principi més profund del caràcter humà és l'anhel de ser estimat. *William James*

L'Art: L'artista veu el que ja no existeix o el que encara no ha existit. *Ilya g. Ehrenburg*

El Canvi: Si vols que canviï alguna cosa, has de canviar alguna cosa. *Jim O'Malley*

El Coneixement d'un mateix: Intentar definir-se a si mateix és com intentar mossegar-se les dents. *Allan Watts*

El Destí: El destí no és on vas, sinó on vas a parar. *Jim Stempel*

Déu: Déu és l'únic ésser que per regnar ni tan sols té necessitat d'existir. *Charles Baudelaire*

En Francesc pintant

Gravat en ceràmica dedicat a Montblanc

Els Diners: Els diners són millors que la pobresa, encara que només sigui per motius financers. *Woody Allen*

Donar: No fa pena donar, sinó deixar. *Proverbi català*.

Malgrat el pas del temps, en Quico mantenia encara un somriure de nen entremaliat, com quan als anys setanta va convèncer els monjos de Montserrat per dur a terme el concert GONGSERRAT, del mític grup psicodèlic Gong, liderat per David Allen. Una colla de hippies fent petar els instruments dins de l'església com una nova expressió de cànctics galàctics a la moreneta.

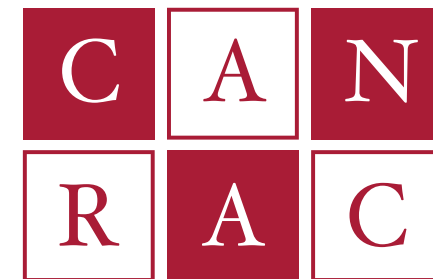
Deu anys després del nostre encontre a Montblanc em vaig assabentar de la seva mort. En Quico era un home del renaixement, insòlit, inquiet. D'una sola peça! ✨

Mestres artesans
xarcuters i carnisers

El·laboració pròpia de botifarres,
hamburgueses i plats cuinats

BO, FRESC I LOCAL

Mestres Villà 101, el Masnou - 935 551 664

www.canrac.com - 676 584 039

Fem poble TOQUEM AMB GENT GUAI!!

Núria Fusellas i Santi Duran

Cada vegada que en Josep Traver i en Jaume Maristany toquen a Ca n'Humet omplen. Fins i tot ells es sorprenen. "Perquè no som un grup ni res". Alguna cosa seran, anem a veure-ho

Jaume Maristany (JM) Em sorprèn que vingui gent perquè no formem cap grup ni res. Quedem aquell dia i prou. Ens ajuntem per anar a Ca n'Humet una vegada a l'any

Només us ajunteu en aquesta ocasió?

JM Jo no en vull saber res d'aquest individu, però no hi ha manera, no me'l trec de sobre ja ja!!

Josep Traver (JT) Hi ha molt mal rotllo, però ho dissimulem molt bé a l'escenari.

M'imagino!

JM Aquí a Ca n'Humet vàrem estar un temps fent-ho un cop a l'any, degut al còvid es va frenar i ara hi hem tornat, no sé si serà d'una manera regular com abans. La sorpresa que sempre hem tingut és que funciona molt bé.

Que toqueu junts genera expectació no?

JT Hem tocat amb la Gemma Abrió, amb la Laura Simó, amb la Txell Sust, Susanna Sheiman... Normalment agafem cantants perquè nosaltres som instrumentistes, som músics.

Només cantants?

JM No, també amb músics com l'Ernest Martínez, el Tito Busquest, Joan Chamorro, Esteve Pi, i molts d'altres. Busquem sempre gent guai

JT També hem tocat amb la Rita Payés i l'Andrea Motis

L'Elena, la meva dona, està enganxadíssima amb la Rita Payès -diu el Santi. Em diu "Santi, jo vull un disc de la Rita" i com que s'acosta el seu aniversari...

JT Jo la vaig tenir d'alumna en un combo quan tenia 12 anys a l'Escola de Música Moderna de Badalona, i després ja va anar cap a la Sant Andreu Jazz Band i l'Esmuc, i ara és una de les cantants més sol·licitades.

JM Ha obert els seus camps: fa de trombonista i cantant

JT L'últim que se és que ha fet una gira per Alemanya amb vint-i-escaig bolos en un mes...

Uauh! Quina crack! Però parlem de vosaltres. A la gent que no us coneix, com explicariem qui sou? Comencem per tu Josep.

JT Jo soc guitarrista, ja fa molts anys, ho estic deixant però em costa.

Ja,ja,ja, és l'únic vici que et queda?

JT Soc guitarrista i professor de guitarra, bàsicament. Combino concerts amb classes a l'Escola de Música de Badalona. On vaig començar a estudiar quan tenia divuit anys i encara hi soc. Mai ho he deixat.

Però ets nadiu del Masnou, no?

JT Si, nascut al Masnou. Però quan tenia vint anys vaig anar a viure a Teià, després a Premià

i finalment a Badalona, on encara hi visc. Vam començar a estudiar uns quants del Masnou aquí a Badalona: En Vicenç Miravet, Jordi Pasqual, el Jordi Rojals, el Manel Pujol,... I en un moment donat, quan hi va haver la plaça d'un professor de guitarra que va marxar, ens van donar les seves hores a un altre company i a mi. Teníem vint-i-tres anys i estàvem acabant els estudis.

I aquí t'has quedat?

Vaig passar de ser alumne a ser profe. Així doncs des dels divuit anys que soc a l'Escola Moderna de Música de Badalona, que depèn del Conservatori de Música de Badalona. Sempre combinant amb concerts, però sense deixar mai l'escola. De vegades, s'ha de dir tot, és com un Sudoku d'horaris, sempre recuperant hores de classe per aquí i per allà.

Però això enriqueix el projecte, no?

JT Si, et permet estar actiu i al dia. Combino classes, concerts, la gravació d'algun disc i el que convingui.

Toques en algun grup? Tens un grup amb nom i cognoms?

JT Jo no soc líder de cap, no tinc cap grup meu. soc més aviat "sideman" -un esperit lliure- però sempre soc al costat d'algú. La guitarra ja et porta a això, a l'acompanyament. Acompanyo a moltes cantants i trompetistes, ara he fet un disc amb en Joan Mar Sauqué, que és un trompetista molt potent de només vint i sis anys. És de la generació de l'Esmuc. També amb una violinista que es diu Èlia Bastida, vint i set anys, molt potent a nivell tècnic. Soc en un grup de Jazz tradicional de fa molts anys, la Gumbo

El 18 de desembre 22 una nit màgica amb el duet format per @traverjosep (guitarra) i Jaume Maristany (saxo i flauta) amb la col·laboració de la jove cantant i trompetista @alba_armengou. El luxe de gaudir de la bona música en el Espai Escènic Iago Pericot del Masnou | foto SANTI DURAN |

Jazz Band. En definitiva, amb això de la música és important ser a molts grups i tocar totes les teclès.

Ser a tot arreu, ja ho veig.

JT Perquè tots els grups tenen cicles i si tens deu projectes diferents, sempre pots anar treballant.

JM Quan ens demanes què és això de l'ofici de músic, moltes vegades la gent ho associa a ser el protagonista d'alguna cosa. I no és ben bé així: hi ha músics que són líders de bandes, però n'hi ha molts d'altres que no són a l'aparador i fem una feina molt important, com el Josep, com jo, com moltíssims músics. El que fem es combinar el que hem estudiat amb les ganes de fer concerts i la pedagogia. Fer classes ens ajuda econòmicament i és una eina més de la faceta musical. Fas classe i col·labores amb músics de tota mena. Hem tocat amb músics de molta importància i de no tanta.

De diferents estils, però?

JM Si, però sempre connectats amb l'estil més proper nostre que seria el jazz. El que no vol dir que no puguis tocar un dia amb un cantautor. Per exemple, he col·laborat amb molts, un d'ells el Gerard Quintana durant dos anys.

Saps que ara viu al Masnou? Quines coses no, l'haurem d'entrevistar. Però Jaume, explica'ns ara qui ets tu.

JM Soc saxofonista i flautista. Nascut i resident al Masnou. Els estudis els vaig fer a Barcelona a l'Aula de Música i Jazz de Barcelona i després el Taller de Músics de Barcelona. Les dues escoles pioneres que van obrir aquest camp.

Josep Traver

Jaume Maristany

I tu en vas ser alumne?

JM Jo vaig ser alumne de les dues, sobretot de l'Aula, on vaig tenir la sort de rebre classes d'un saxofonista, en Ricard Roda, que ha estat un dels saxos importants per la meua generació, els que ara tenim al voltant de seixanta anys. Gent com ell ens va apropar al món del jazz quan aquí no se'n parlava gaire. El Taller va portar músics americans amb una pedagogia pròpia i poc a poc ens la van transmetre aquí.

Pioners doncs?

JM Hem après aquesta música a base d'anar-la instruint lentament. Ara, a l'escola on està el Josep i d'altres, els nanos tenen l'experiència de tots els profes més tota la música que tenen a l'abast, principalment la que troben a internet.

JT L'altre dia llegia un post del Sergi Vergés que deia que antigament recollien mil pessetes, anaven a la botiga de discos, l'encarregaven, arribava al cap d'un mes, i aleshores l'escoltaven a totes hores, fins que el coneixien de "pe a pa". Ara fas clic i ja ho tens. Molt més fàcil i a l'abast.

Abans, un disc era un tresor. I les portades, una meravella.

JT Quan estem treballant una cançó amb els alumnes, en troben mil versions a Youtube.

JM Jo crec que massa i tot. Abans no tenies més remei que escoltar aquella versió, i ho feies més de cent vegades. Però ara resulta que tens cent versions d'un tema, i l'escoltes una vegada o quatre, o cinc, com a molt.

Les dues cares de la tecnologia...

JM Si que hi ha saturació d'informació però també tens molt bones eines. Per això hi ha aquest nivell espectacular amb gent de vint anys.

Sembla que no pugui ser que tants nois i noies estiguin interessats en aquest tipus de música,

fora del circuit comercial, no us sembla?

JM Si, l'escolten i la volen aprendre.

Tu també ets professor Jaume?

JM Si, però d'un altre tipus d'escola. N'hi ha més adaptades a la música moderna, com la que treballa en Josep, on és tot enfocat a fer combos i en la línia de professionalitzar els estudiants, es podria dir. I hi ha escoles que són més de lleure, de gaudir de la música, sense cap estil concret, on es pot trobar una mica de tot.

JT A la nostra també hi és això. Som un entremig entre una escola de poble petita i l'ESMUC i el Taller. Fem de pont. Hi ha molts estudiants de l'Escola de Música Moderna de Badalona que accedeixen al superior. Però n'hi ha molts d'altres que no, per ells és un complement a la seva formació personal.

JM Soc partidari que la gent estudiï música sense cap pretensió, pel goig de fer-ho. Ara estic treballant molt amb adults, fent combos amb gent gran i jubilats. Primer fa mandra perquè els costa molt, però la dedicació i l'esperit que li posen és genial, salva qualsevol limitació que puguin tenir. L'energia que es genera no hi és en un altre grup d'edat, és una passada. Treure la musicalitat que duem a dintre està molt bé, l'error seria enfocar-ho a haver de tenir unes expectatives fora de la pròpia experiència.

Viure el procés.

JM Tot i que tenim música des que ens llevem fins que anem a dormir, costa molt donar-li un espai de pes.

JT Quan estudies un blues estàs escoltant la música que tocaven els afroamericans per reivindicar, per protestar. Amb la música obrim fronteres, treballem l'intercanvi cultural i el coneixement. Això no t'ho pot prendre ningú i és una eina més de les teves capacitats.

I això de tocar cobrant una misèria, com ens ho empassem?

JM Als locals que volen fer bolos els fregeixen a permisos i impostos, se'ls passen les ganes o

Moment de l'entrevista, gràcies per la bona estona

no poden pagar com els agradaria. Només des del sector institucional es pot. No hi ha una xarxa d'ajudes. Manca un ajuntament que digui al local: jo et pago el 50% per poder-ho fer. Al contrari: permisos, insonorització, i què sé jo. Les exigències són cada cop més rigoroses, igual que en tots els àmbits.

JT La música no està entre els temes importants. Si et fixes en els premis de teatre, de cinema, les gales i premis, amb totes les personalitats assistint i recolzant... No passa el mateix amb la música.

JM A Barcelona és terrible. Què hi ha? El Milano, el Jamboree, i para de comptar. No tenim encara una societat culta en música.

Escanejeu el qr i podreu escoltar un concert del Jaume amb - London Community Gospel Choir & Barcelona Big Latin Band

RAS I CURT - Jaume

El primer que fas quan et lleves Començo el dia preparant els esmorzars de la família **Menjar preferit** Pasta en totes les versions **Estació de l'any** Dues, primavera/tardor **Mar, muntanya o ciutat** Muntanya **Quin super-poder t'agradaria** Doncs evitar les injustícies **En el temps lliure...** Qualsevol cosa que hem vingui de gust al moment, res en concret **Tens algun mestre** Hi ha molts, però diré el meu primer mestre de saxo Ricard Roda **Pel·lícula o sèrie, quina?** Hi han moltes, però *Blade Runner* i *Fargo* serien dues **Actor/actriu favorit?** M'agraden els anglesos, per dir alguns *Emma Thompson* i *Michael Caine* **Tatuatges: sí o no i on?** No tinc **Un llibre** No soc bon lector, però *A pleno sol* de *Patricia Highsmith* seria un **Música...** Molta, difícil dir quina, però Jazz, clàssica i qualsevol que sigui bona música **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** Sens dubte un bon lloc per viure, assequible en tots els sentits **Color** Blau

Hauries de treure l' "encara"?

JT Per exemple, els americans tenen molt respecte per tot tipus de música, també la moderna. A la Casa Blanca, amb el president a primera fila, fan concerts amb el bo i millor de la música que sona en aquell moment: Stevie Wonder, Paul McCartney, Lady Gaga. Li donen més valor.

Al Masnou van començar a fer concerts als Parcs. A veure si aquest any continuen.

JT i JM – Si, ens ho van comentar de participar-hi.

Junts o separats? Tant és. Sentir-vos pel poble és sempre un plaer, dels que mereixen la pena. Moltes gràcies per la vostra música i per dedicar-nos el vostre temps. *

Escanejeu el qr i podreu escoltar un concert que van fer en Josep Traver i Martí Serra al Jazzing Festival 2020 presentant el disc a duet "A Tocar"

foto LILU BONMATI

RAS I CURT - Josep

El primer que fas quan et lleves Menjar una peça de fruita **Menjar preferit** Steak Tartar, i això aque cada cop estic més en mode vegetarià! **Estació de l'any** Primavera **Mar, muntanya o ciutat** El mar **Quin super-poder t'agradaria** Allò que feia Superman, que donava voltes a la terra i podia tirar el temps cap enrere, i cap endavant **En el temps lliure...** Vaig a córrer i... toco la guitarra! **Tens algun mestre** Molts, companys i referents de proximitat, i també llegendes de les que aprenc mitjançant gravacions i vídeos **Pel·lícula o sèrie, quina?** *Breaking Bad* **Actor/actriu favorit?** *Christopher Walken* **Tatuatges: sí o no i on?** No **Un llibre** Qualsevol d'*Haruki Murakami* **Música...** Tota **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** Més zones verdes, trauria la carretera i el tren per fer un gran passeig, i faria projectes musicals/ festivals de música Masnovins **Color** Vermell

PIONERS MASNOVINS AL VOLANT

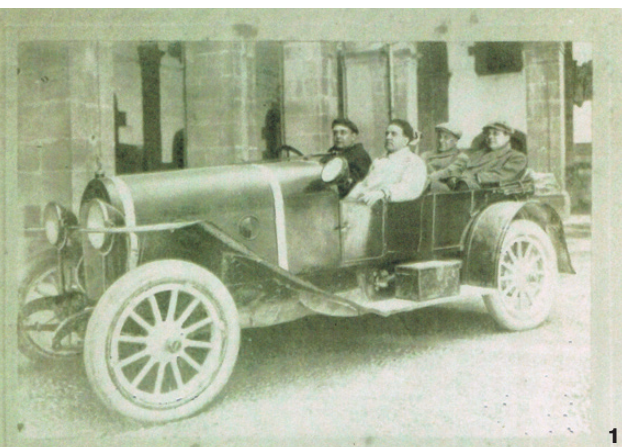
- Familiars d'Esteve Rosés i March
- Joan Muray i Duran (automòbil de Can Cisa)
- Autobús (Orfeó Masnoví)
- Grup de masnovins (en una fira)
- Josep Garcia i Sensat

Segurament n'hi va haver algun altre, però els que us contaré són dels que me n'han arribat imatges, quatre d'abans de la guerra, i una de tot just acabada.

Segurament n'hi va haver algun altre, però els que us contaré són dels que me n'han arribat imatges, quatre d'abans de la guerra, i una de tot just acabada.

Aquestes imatges parlen per si soles, ja que s'hi veu l'essència d'aquells anys en què els automòbils tenien unes línies i un disseny inconfusibles. Eren com els vaixells de vela i els actuals, que aquells tenien una línia i una elegància que no tenen els actuals, talment un bloc de pisos surant a mar.

Ja que d'ells no me n'han arribat les dades tècniques i amb prou feina les marques, ens fixarem en els múltiples detalls que hi veiem. Tampoc en podem saber la data.

1. El primer que veiem era de la família del capità de la nostra marina mercant, Esteve Rosés i March, que comandà el vaixell Amaltea. Observeu que el motor era força allargat i que el cotxe era descapotable, o sigui, que no tenia sostre.

Les rodes, de radis, duïen al seu damunt els parafrangs. Les portes eren baixes i duïen a sota una mena de graó, com havien dut les diligències. En aquest graó hi havia una caixa, que suposem que seria per a les eines. El volant era a la dreta, cosa que indicaria que el cotxe era anglès, ja que els automòbils de la Gran Bretanya, i d'algunes de les excolònies, així el tenen, ja que circulen per l'esquerra.

Al davant, entre rodes, hi hauria la maneta per engegar-lo, i a sobre el capó, hi veiem una figura, que seria el distintiu de la marca. Al costat esquerre hi veiem el que seria la botzina, que sembla talment un far. Aquesta botzina es feia sonar prement una mena de pera de goma, que duïen al costat del volant.

Els ocupants, força abrigats, anaven tots coberts, sigui per gorra o per boina, i a voltes, alguns xofers duïen com una mena de guardapols, com els adroguers antics.

2. Aquest, un automòbil com de curses, el conduïa Joan Muray i Duran (1901-1936). Era de la destil·leria de Can Cisa, i el tenien per anar a fer nota, que se'n deia, el que avui en dia són els comercials. La casa Cisa, fundada el 1880, segueix en actiu, tot i que actualment les comandes es fan in situ, per internet. Us imagineu un viatjant conduint un cotxe de curses?

En aquest, les rodes són amb radis, com les de les antigues motos i les de les bicicletes. Era biplaça i també descapotable. La llargada del motor encara supera l'anterior, per les seves característiques. Darrere el seient, hi veiem una mena de caixa, que seria l'equivalent al maleter actual.

3. L'automòbil present no és convencional, és allò que en diríem de fer riure, ja que és només façana per fer-se la fotografia. Seria l'equivalent a aquells decorats que es posaven a les fires i hi treien el cap per un forat.

Per tant, seria en alguna fira a la qual assistiren aquests masnovins. Podria ser l'Aplec de la Mare de Déu de la Cisa, a Premià de Dalt, ja que aleshores la gent no s'allunyava gaire del clos.

De tots ells, només sé qui era el del costat del que anava al volant. Es deia Narcís Castells, i durant molts anys treballà a l'Ajuntament del Masnou, com a conserge o algtzir.

De totes maneres, el cotxe podia semblar verídric. Observeu que les rodes també són de radis, com a l'anterior, i que al costat del xofer hi ha un fanal com dels antics carruatges de cavalls, i que la botzina és força espectacular.

Darrere el cotxe, sembla veure's una mena de decorat, fet que donaria més peu a pensar que el cotxe fos només per fotografiar-se.

4. I aquest és un autocar de l'època, un dels que portaren a l'Orfeó Masnoví i acompanyants, l'any 1932, a Banyoles, per fer-hi un concert. Sortiren de la plaça de la Llibertat, i aquest, com veieu, era el número 1, i n'hi anaren alguns més, tota una expedició coral.

El balcó que veieu a la dreta era el de la societat coneguda popularment com a Casinet, que hi tenia la seu. I cap al mig de la fotografia, s'hi pot veure part de la torre de defensa que hi havia, anomenada torre d'en Riera, tot i ser en realitat l'antiga torre de la presó, que fou enderrocada a començaments dels anys quaranta.

5. Aquest darrer, era, i és, ja que encara existeix, un cotxe de juguina, fet poc usual tant aleshores com ara. Juguina que fou feta per a Josep Garcia Sensat (de Can Sors). Automòbil elèctric que duia

5 - Josep Garcia i Sensat amb Joan Casi

Montserrat Sensat i Pere Estapé

la matrícula B-58785, i que necessitava, i tenia expedits, permisos de circulació de la Jefatura de Obras Públicas de la Provincia de Barcelona, amb data 5 de febrer de 1935, i renovat posteriorment.

FONS CONSULTATS • Família Garcia Sensat • Arxiu Joan Muray

En Josep, que havia nascut el 1932, el va conduir (o hi va jugar) uns quants anys, ja que, com veieu, les seves dimensions són prou folgades per permetre introduir-s'hi força anys. A la que hi és en Josep, està acompanyat per en Joan Casi, que era fill del xofer de la casa, que sembla donar-los instruccions.

Aquest automòbil fou exposat a Gent del Masnou, al costat d'altres cotxes d'època, propietat de Joan Tallada. ✱

Automòbils exposats a Gent del Masnou.

De l'amic mestre,
músic i poeta
Enric Badal i Valls
us oferim avui
aquest poema

Convit monosil·làbic

.-Seu ja, fill meu,
tens al teu plat
un tall de carn
que he fet per tu.
Si et ve de grat
en pots fer un tast.

.-Mmmmm!
Poc fet i tou
ni cuit ni cru
amb un toc d'all
i un punt de sal...
Just al meu gust!

.-Vols un vas llarg
de suc de gerds?
O vols fer un glop,
si et fa més goig,
d'un vi blanc sec
que tinc al fresc?
O prens un got
d'un bon vi roig
que es beu molt bé

Espai poètic

amb carn de porc?
I què me'n dius
d'un blanc de blancs?

.-Ai! Com hi ha món
per a la carn
de cap de llom
un suc de gerds
jo no el vull pas:
el gust se'm perd!
Em dons un got
d'un bon vi blanc...
si me'l bec tot
i el vas és buit
de nou el vull
ben ple fins dalt.

.-Pren el teu tall,
que fred poc val
i beu a pler
el vi blanc sec.
La carn fa carn
i el vi fa sang!

"Miscel·lània" Taula de Poesia
Amics del Brossa. Any XIV
Dipòsit legal: B 18602-2021

Fem poble

Teresa Requena i Santi Duran

Sonia Pulido, reconeguda il·lustradora masnovina, inaugura l'exposició retrospectiva "Hey, Ho! Let's Go!" al Centre Cívic Urgell de Barcelona i es podrà visitar fins el 6 d'abril.

La trajectòria de Sonia Pulido s'ha desenvolupat en diferents àmbits i mitjans internacionals com The New York Times o The New Yorker; nacionals com La Vanguardia o El País i compta amb reconeixements tan prestigiosos com el Premi d'Il·lustració Injuve (2007) o el Premio Nacional de Ilustración (2020), entre d'altres.

L'exposició s'articula al voltant dels àmbits en els que Sonia Pulido ha desenvolupat la seva feina: llibre il·lustrat, portades per a llibres, premsa i cartells. En entrar, les característiques de la sala -amb parets blanques, un espai diàfan i finestrals grans- permeten obtenir una perspectiva de conjunt de l'obra exposada. És en aquesta visió panoràmica inicial que podem apreciar el color com el fil conductor que conforma les peces que s'hi exposen per tot seguit apropar-nos-hi i gaudir de cada proposta amb més detall. Hi veiem dones, moltes dones, en tota la seva diversitat i on la materialitat dels seus cossos pren protagonisme. Dones amb cames gruixudes que fugen plenes

HEY HO! LET'S GO!

de joia dels cànons de bellesa patriarcals, tons de pell multicolors, formes de cabells que parlen de diversitat, figures que ballen o dones que s'erigeixen en tòtems.

I és que en l'univers de Sonia Pulido hi ha substància, s'hi reflecteix una manera de mirar que també és una manera de llegir i d'interpretar. És una mirada situada, fruit d'una reflexió que porta a representar, a donar veu, i en definitiva a empoderar les maneres diferents d'habitar el món. Sortim de l'exposició amb l'ànima alegre, banyada de color i fent nostre el títol de l'exposició. Efectivament, "Hey, Ho! Let's Go!". ✱

RAS I CURT a la Sonia

El primer que fas quan et lledes Beure un got d'aigua **Menjar preferit** Els canelons de la meua mare **Estació de l'any** Hivern **Mar, muntanya o ciutat** Crec que ciutat **Quin super-poder t'agradaria** Vaig haver de respondre aquesta pregunta fa uns dies relacionat amb un llibre que es publicarà en unes setmanes sobre els superpoders dels animals. Vaig triar la regeneració **En el temps lliure...** Mandrejar **Tens algun mestre** No sé si mestres, però persones de referència, si **Pel·lícula o sèrie, quina?** Moltes. De les darreres que he vist, Aftersun **Actor/actriu favorit?** Dues actuals: Cate Blanchett i Tilda Swinton. Clàssica: Katharine Hepburn **Tatuatges: sí o no i on?** No em faria mai, no m'agrada la sensació de permanència **Un llibre** Caliban i la bruixa, de Silvia Federici **Música...** Segons l'estat d'ànim **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** Molts més arbres i zones lliures de cotxes **Color** Un que no faig servir, ni a la meua feina ni en mi mateixa, és el malva

EL 50% EN LES RELACIONS

Alguna vegada has estat perseguint un amic o una amiga per quedar?
T'has esforçat al màxim perquè una relació funcioni?
Has donat més del que has rebut?

Dr. Oriol Lugo Real
www.owlpsicologia.com

Si has respost “Sí” a alguna de les tres preguntes, probablement has trencat la regla del 50% en les relacions.

Aquesta regla no la trobaràs escrita en cap lloc, més enllà d'aquest article. I és simplement un recurs per a comprendre l'equilibri en les relacions (siguin del tipus que siguin). Podríem dir que en una amistat, un matrimoni o en un festeig, cada una de les dues persones té certa responsabilitat. Però en quin grau?

Si establim un 50% estem donant igualtat de responsabilitat a les dues parts. Però el gran problema el trobem quan es produeixen desequilibris, com per exemple:

- Quan una part dona més del que rep.
- Quan una part rep més del que dona.

És molt difícil de quantificar. Com ho fem? A partir dels missatges d'amor? Segons propostes de fer plans? En referència als regals o favors que un fa a l'altre?

La resposta és: es tracta d'una valoració subjectiva.

Per això és tan bàsic i fonamental la comunicació en una relació. Perquè potser un troba a faltar certes coses en una relació i l'altre potser ja està còmode.

El que està clar és que si sobrepassem el nostre 50% de responsabilitat o implicació, a la llarga, acabarà produint-se un desequilibri que origini un conflicte.

Els conflictes no tenen perquè ser negatius, poden ser també fonts d'aprenentatge. En aquests casos ens donaran pistes d'elements a consensuar i a adaptar.

També és important entendre que el 50% és metafòric, però sí que és rellevant trobar un cert equilibri. Potser algunes parelles estaran còmodes amb un 60% d'implicació d'una part i un 40% d'iniciativa de l'altra, però això s'ha de consensuar.

El problema sorgirà quan hi hagi un desequilibri notori i continuat.

Perquè, al final, a la vida, la clau es troba en donar i rebre. Però si som dels qui donen molt, no ens podem oblidar de deixar que ens donin també. I si som més de rebre, no podem obviar que també és vital donar.

És part del cicle de la vida. ✨

Parlem de llibres

Núria Tomàs Mayolas

Títol Què passa, carbassa?

Autora Pere Martí i Bertran **il·lustracions** Elisa Bernat, Roser Matas, Cristina Fernández, Paula Blumen, Núria Feijó, Cèlia Bornas i Mercè Galí **Editorial** Barcanova **Lloc i any d'edició** Barcelona, 2022 **Pàgs.** 176

RODOLINS PER A PRIMERS LECTORS

Barcanova ha recopilat en un sol volum set dels nou llibres que formen part de la col·lecció “Rodolins, rodolins”, publicats per la mateixa editorial entre el 2015 i el 2017, on l'escriptor Pere Martí i Bertran apropa als primers lectors una varietat de temes quotidians a través del llenguatge poètic. El recull, que ha estat editat en català i en castellà, manté els dos elements principals que conceptualitzen el format de la col·lecció i que són fonamentals en l'aprenentatge d'una lectura global: d'una banda, el text, estructurat en rodolins, llegible tant en lletra lligada com en lletra de pal, i de l'altra, les imatges, amb les il·lustracions originals de cadascun dels llibres de la col·lecció, realitzades per set il·lustradores diferents. En aquesta lectura global, al mateix temps que els nens i nenes retenen el so i les formes

de les lletres, unides en paraules, és també important que comencin a familiaritzar-se en desxifrar els codis visuals de les imatges, una habilitat que es va adquirint a poc a poc, gràcies sobretot a la transmissió de grans a petits, i que aprenguin a posar una distància entre el que es llegeix -o s'escolta- i el que es veu, que no sempre coincideix, però que es complementa mútuament.

Pere Martí Bertran, nascut a St. Quirze de Besora (Osona) l'any 1952, té publicats una trentena de títols per a un públic infantil i juvenil. Al llarg de la seva trajectòria professional ha combinat la feina de professor de llengua i literatura catalana amb la d'escriptor; però també ha estat assessor literari i corrector d'estil a diferents editorials; traductor del francès i del castellà al català; jurat a diversos premis literaris; ha participat en consells de redacció de diferents revistes; i ha escrit ressenyes i articles d'opinió en nombrosos mitjans de comunicació; etc. A “Què passa, carbassa?” escriu sobre animals, tant de granja com salvatges; del que podem trobar al bosc; d'esports; d'oficis; de joguines; i del cel i el temps que hi fa. Els rodolins aporten coneixements i nou vocabulari als petits lectors, i transmeten saviesa popular. Hi ha molt d'ofici, darrere les seves paraules: en cada rodolí hi comptarem sempre el mateix nombre de síl·labes, set en la majoria dels versos, i el predomini d'una rima consonant.

Les il·lustradores Elisa Bernat, Roser Matas, Cristina Fernández, Paula Blumen, Núria Feijó, Cèlia Bornas i Mercè Galí, cadascuna amb el seu estil, han fet un bon treball d'acompanyament visual dels rodolins: les imatges que han creat ajuden a la comprensió del significat que s'amaga darrere les paraules.

Destacariem d'Elisa Bernat, la tendresa en la representació dels “Animals de la granja” i la riquesa de la paleta de colors i textures; de Roser Matas, el dinamisme, l'expressivitat dels personatges, i el plantejament compositiu a “Les joguines”; de Cristina Fernández, el fet d'aconseguir que els lectors tinguin la sensació d'estar sempre dins el mateix espai, vist des de diferents plans i punts de vista, a “Anem al bosc!”; de Paula Blume els paisatges solitaris i delicats, que quasi ens permeten sentir el fred, el vent, la pluja, etc., a “Mirem el cel”; de Núria Feijó, l'enginy en el plantejament de les il·lustracions i les escenes paral·leles que hi crea, personificant els “Animals salvatges”; de Cèlia Bornas el moviment i comicitat dels personatges de “Fem esport”, il·lustrats amb molta cura; i, finalment, de Mercè Galí el traç espontani dels personatges divertits i desimbolts que expressen “Els oficis”. La majoria d'il·lustracions han estat realitzades amb tècnica mixta, combinant el traç fet a mà amb llapis, tinta, ceres o punta-fina, i un acabat de color i textures de forma digital, tot i que trobem alguna il·lustradora que només treballa amb tècnica digital i alguna altra que ho ha dibuixat gairebé tot de forma manual.

És un bon llibre per regalar a un públic a partir de 3 anys, tant per la qualitat dels continguts, com pel disseny: senzill i atractiu, amb un format apaïsat, tapa dura, i una mida molt transportable. Si se'n fa una lectura compartida, cada rodolí il·lustrat és com una petita guspira que en qualsevol moment pot encendre una conversa entre l'infant i l'adult, o també ens pot dibuixar un somriure als llavis, encomanant-nos la mirada tendra i humorística que tant l'autor com les il·lustradores fan del nostre entorn. ✨

La teva oficina del Masnou sempre amb ATENCIÓ PERSONAL

Agència d'Assegurances Exclusiva de Mapfre Familiar S.A.

C/ Sant Miquel 49, Local 2 • 08320 El Masnou (BCN)
T. 93 555 75 04 • F. 93 540 08 76 • marquem@mapfre.com

SUBMINISTRAMENTS - FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS

Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562

tresmacarrons

Cuina Catalana Contemporània

La nostra cuina està regida pel mar (a escassos metres de la nostra ubicació), la muntanya (Serralada Litoral) i les hortes que ens envolten

Avinguda del Maresme, 21 - 08320 El Masnou - 935 409 266

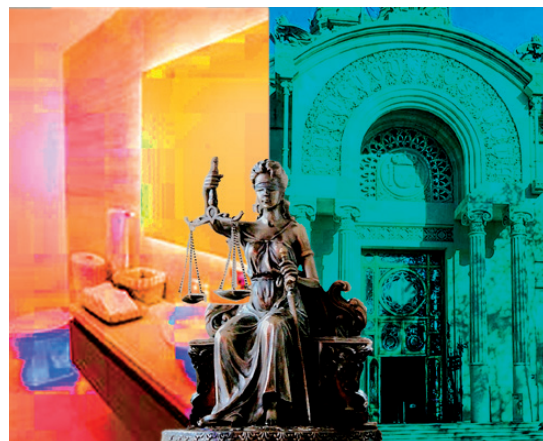
SI NO VOLEM POLS, PERQUÈ ANEM A L'ERA?

A prop de complir 87 anys, veient com els salva pàtries no paren de devorar-se com depredadors antropòfags i carronyers, crec que ja és hora de deixar-me d'il·lusions utòpiques, i declarar la meua independència individual obeint únicament les meves conviccions més íntimes. Confondre democràcia en ser espanyol és tan aberrant com dir que tots som iguals davant la llei.

Ja tornem a ser-hi, apropant-se el 28 de maig els partits polítics ja s'han posat a acumular líquids al ventre per a competir en la cursa electoral permanent i guanyar pel fet de pixar més llarg. En aixecar-se la veda, ja es pot calumniar a l'aliat de coalició o de partit, filtrar totes les vergonyes certes o inventades de l'adversari polític, mentir miserablement a l'electorat i fer l'orni per haver robat per mera submissió al partit. Tots pixant fora del test amb l'únic afany d'aconseguir o mantenir la còmoda poltrona d'un escó.

Si el talent humà és la saba del desenvolupament intel·lectual, científic i econòmic dels pobles, on anem a parar perpetuant les precarietats educatives de l'escola pública que son determinants per extraure el màxim profit de les capacitats inherents en cada recent nascut? Si la medicina es un bé social que hauria de ser públic i a l'abast de tothom, què estem fent atorgant la sanitat pública a interessos privats amb afany únic de lucre? Si l'habitatge és indispensable per estructurar les famílies, què fan els vividors de la política cedint barris sencers a fons voltors sense entranyes?

El mes de febrer d'enguany serà memorable per la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió

Europea que ha sentenciat que **els catalans que volem la independència** som un **grup objectivament identificable de persones** a les quals la justícia espanyola investiga amb especial zel com si tots fóssim terroristes. També els afamats de sang i fetge, aquest mes passat s'han pogut recrear condemnant sense pietat, fotent-se de **la presumpció d'innocència** d'una parella que la justícia ha ben empaperat i que en nombrar-los juntament, no vull dir que siguin parella, fet que fa més odiosa la comparació que de per si ja és odiosa.

El cas és que tres mosses uniformades de festa van ser atretes a l'àrea VIP de la sala Sutton de la gran Barcelona, i una d'elles es va deixar convidar per un mascle alfa i ric que no se sap molt bé com la va seduir, per a compartir al lavabo VIP un rentamans habilitat al propi local per si alguna parella amb presses per fer un Quickly no li calgui anar a l'hotel-meublé de la cantonada. La cosa més estranya és que aquell dia la brigada dels Mossos uniformats de criminalistes va poder recollir indicis orgànics: enmig dels espermatozoides varis de l'urinari van trobar mostres inequívokes amb el seu ADN, prova irrefutable de no haver acceptat el NO *interrumpus*, que és el contrari de consentir. Sort ha tingut, però, quan la jutgessa l'ha protegit amb la presó provisional evitant un possible linxament de les masses exaltades per el rall mediàtic. El segon cas es tracta d'una dona més alta que un pi que va cometre la temeritat d'acceptar la presidència del Parlament de Catalunya, quan per tothom és sabut que sense ser inviolable ni reina emèrita ni filla legítima del noble Juan Carles I, sabent com les gasta la justícia espanyola amb els antecedents del condemnats i exiliats del procés, ha tingut la gosadia de negar la seva presumpte culpabilitat, quan remenant en el seu passat, entre els anys 2013 i 2018, li han destapat la xocolata del lloro d'uns contractes de quan dirigia la Institució de les Lletres Catalanes.

De ben petit a mi la mare ja m'ho va avisar, si no vols pols no vagis a l'era. ✱

DAKSHIM KALI, TEMPLE DE SÀCRIFICIS

És un temple dedicat a la deessa Kali, un dels déus principals de l'hinduisme, coneguda com a *sakti*, l'energia desencadenada pel déu masculí, Shiva, un dels seus consorts.

És a 22 quilòmetres de Katmandú (Nepal), i és una de les excursions principals a les quals porten els turistes. Tot i que, per a molts occidentals, els sacrificis d'animals que s'hi fan són realment terrorífics, excepte, és clar, els que els agraden les curses de braus.

Al temple, s'hi arriba per un camí que descendeix des de dalt d'una muntanya, i per un munt d'escalles, ja que el lloc principal es troba al costat d'un riu.

A mesura que ens hi apropàvem anàvem veient el color predominant a l'indret, el vermell de la sang, i també sentíem crits d'animals, cabres, gallines, etc., que hi eren per ser sacrificades i que de les seves entranyes els àugurs en fessin les seves prediccions.

La forma en què es duia a terme el ritual era la següent: l'amo de l'animal a sacrificar el duia fins davant d'unes escultures que representaven la deessa, i allà, no sé si ell mateix o bé l'oficiant, degollaven l'animal, i la seva sang passava a engruixir la que ja tenia la divinitat, així com el terra i tot el seu entorn. Després el duien al sacerdot, i aquest en treia l'àuguri que li semblava per com veia les entranyes de l'animal.

Però abans d'això, l'amo i l'animal a sacrificar havien de baixar fins al riu que hi havia al fons de la vall.

Allà llançaven l'animal a l'aigua i esperaven que en sortís. Aleshores, el pobre animaló, com la majoria d'ells, s'espolsava l'aigua del damunt, i això era el senyal dels déus perquè fos sacrificat. O sigui que el fet que tots s'espolsessin l'aigua del damunt, era la prova demostrativa per ésser sacrificats. Heu vist mai cap animal que no ho faci? Jo no. ✱

EL MASNOU ASSESSORS SL

**Assessoria d'empreses i particulars
des del 1984**

Assessorament i gestió fiscal, comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències, donacions

Torrent Vallmora, 16 local - 08320 El Masnou
935 400 673 • tonitrillo@elmasnouassessors.cat

VISCA LA PRIMAVERA!

Joana Bofarull Cervera

"M'hauria agradat estar despert aquell matí que amb un vestit verd entre uns bladars ell va arribar. Venia xiulant, com un infant. Tenia plenes d'ocells les mans i cel amunt els anava escampant. El voltaven les abelles. Duia un barret de roselles i a la bandolera em duia la primavera el vint de març"

J.M. Serrat

Il·lustració JOAQUIM BEL

Si arrupits estàvem pel fred de l'hivern, ara és el moment de treure'ns l'abric i espolsar els mals humors, sortir a passejar i gaudir d'aquests tres mesos de bonança que ens regala el calendari i que inspiren a qualsevol poeta.

En l'intent de descriure l'arribada de la primavera, m'arrisco a endolcir-ho excessivament; tanmateix, les meravelles que ens ofereix aquesta estació de l'any excel·leixen per la seva bellesa; tot el que hi succeeix és tan plaent i capriciós que els fets m'inciten a evidenciar-ho: arriben les orenetes, els cirerers floreixen, els animals surten dels caus, les flors ofrenen els seus perfums i colors, les propostes primaverals es posen en marxa i tot comença a reviuire.

La Coral Xabec, amb la música per bandera i coincidint amb l'inici de la primavera, enceta la seva programació, el 25 de març, a la parròquia

Sant Vicenç de Mollet, sota la direcció de Jordi Lanza, amb la Missa Brevis a tres veus, de Théodore Dubois, compositor, organista i musicòleg rellevant del segle XIX. I, per arrodonir el concert, els sis Nocturns, de caràcter expressiu, líric i amable, del gran mestre, W.A. Mozart.

Un primer concert de l'any per donar pas a la primavera

Després de ressaltar les excel·lències de la primavera, conscienciats del tresor que encara tenim i davant de l'amenaça mediambiental, aprofito aquest espai per fer palès la necessitat de valorar i protegir el nostre entorn, gaudint del nostre planeta sense fer-li mal. Hi haurà moltes primaveres si deixem que les flors facin el seu curs, no embrutem els rius i no empipem les abelles.

Visca la primavera! ✨

Albert Vidal

CALAMARS A LA ROMANA

Si mai aneu a Roma, no se us acudeixi demanar calamars a la romana al restaurant. Si saben de què va, es faran un fart de riure i si no ho saben, se us quedaran mirant com si vinguéssiu d'un altre planeta.

foto JULIEN PLAQUET @generalpingouin

I és que els calamars així cuinats no tenen res a veure amb la ciutat de Roma, ni l'antiga ni la moderna. Com molt, els trobarem fregits, però no amb les característiques anelles d'aquest cefalòpode arrebossades amb farina a les que estem acostumats.

Així, doncs, per què a la romana?

En el segle XVI un bon nombre de missioners espanyols i portuguesos arribarem fins al llunyà Japó per predicar el cristianisme establint-se, sobre tot, a l'àrea territorial de Nagasaki de l'illa de Kyushu. Les relacions entre nadius i nousvinguts foren sempre de respecte, ja que cadascú anava a la seva.

Les restriccions que en matèria de menjar imposava la religió catòlica, prohibien la ingesta de carn durant la Quaresma i altres celebracions penitencials; de manera que els predicadors limitaven la seva dieta a verdures i peix que arrebossaven amb farina per fer-lo més passador. Els japonesos van fixar-se en la manera de

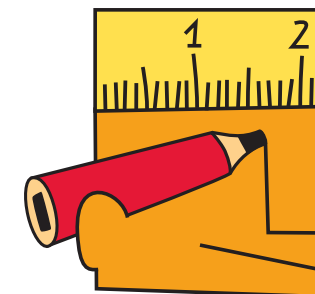
preparar els calamars, tallats en anelles i enfarinats, i en demanar-los la raó, els missioners contestaren per les *témpores*, expressió que quallà i, per això, de l'arrebossat en van dir *tempura*, adaptant la paraula a la seva fonètica. I encara se'n diu així a bona part del món.

Quan preguntaren d'on venia aquella especialitat gastronòmica els frares contestaren que de Roma, seu central del catolicisme. De manera que després, amb la popularització del concepte i la tornada a terres hispanes per l'expulsió dels estrangers del país entre 1612 i 1623, aquesta manera de cuinar els calamars prosperà amb el nom importat des del Japó pels frares, a la *romana*. A més, la preparació servia per dissimular el gust de passat dels peixos que havien de fer llargs trajectes des de la costa fins l'interior del territori.

L'entrepà de calamars a la romana es començà a servir al bar de tapes *El Brillante* el 1953 convertint-se en un dels menjars emblemàtics de la ciutat. ✨

FEMflocs fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41
DE TOT PER A LA CUINA
www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura
des de 1964
Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits
Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

SERVIFRUIT
MES A PROP TEU
FES LA COMPRA ONLINE
I TE LA PORTEM A CASA
RÀPID I SENSE COST AFEGIT
MILLORANT PER TU
WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM
SERVEI A DOMICILI GRATUÏT A ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ
C/. SANT MIQUEL, 41 - 08320 EL MASNOU - 93 333 05 70

**Construcció
i manteniment
de jardins**
**Jardineria
Eloy Borrallo**
649 700 551

TEMPUS COLLECTION
creada pel Rebot dels Sentits
TEMPUS
EL REBOT DELS SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
DIUMENGES MÀTÍ OBERT
Passeig Romà Fabra, 25 - El Masnou
Tel. 93 178 22 97 - www.7devi.com

La cuina de l'Antonia

El cullerot

SALMÓ AMB MEL D'ALL

Ingredients

- 4 cullerades de mantega i 4 de mel
- 2 de suc de llimona
- 2 grills d'all, sal i espècies al gust
- 4 filets de salmó

Recepta

- 1 Escalfem la paella, i a foc mig, hi daurem la mantega.
- 2 Mentre, piquem l'all i espremем la llimona. Quan la mantega estigui, ho incorporem tot, l'all i el suc.
- 3 Afegim la mel. Un cop els alls estiguin daurats, traiem la meitat de la salsa.
- 4 Posem el salmó a la paella amb la pell cap avall, uns 2-3 minuts.
- 5 Li donem la volta i ho deixem de 2-3 minuts més. Hi aboquem la resta de la salsa.....i a servir !!!!!

SECRETS DEL MAR BLANC

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

Celler Clos Galena

Denominació d'origen D.O. Terra Alta

Criança Jove **Raïm/cupatge** 70% Garnacha Blanca y 30% Macabeo

Tipus de vi Blanc **Anyada** 2021

format 75cl **Graduació** 13,5% vol.

Temperatura de servei 7-9°C

Preu 7,75 €

Per aquesta recepta, hem triat un vi que acompanya a la perfecció. El vi escollit és el Secrets del Mar Blanc del celler Clos Galena. Vi blanc de la DO Terra Alta, cupatge de garnatxa blanca i macabeu, de vinyes de més de 30 anys, que han fermentat en dipòsits d'acer inoxidable durant 20 dies a 16 °C i han envellit sobre lies durant 2 mesos.

Estem davant d'un plat de per si, greixos pel mateix salmó, però a més ha estat elaborat amb mantega i mel. Això fa que sigui un caramel·let que es desfà a la boca, però que té un punt cítric i especiat. Per tant, necessitem un vi que sigui molt fresc a l'atac i que després doni pas a una lleugera untuositat i que tingui un final lleugerament cítric i golós. I això exactament és el que aconseguim amb aquest vi d'aroma intens a fruites blanques i floral, lleuger, elegant, amb volum i llaminer.

Un plat exquisit per un vi impecable.

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4 - El Masnou
93 555 04 60

david
pastisser

MMACE02 (Millor Mestre Artesà Xocolater d'Espanya 02)
Medalla de bronze MMAPE03 (Millor Mestre Artesà Pastisser d'Espanya 03)
Mestre Pastisser

Finalista (Millor Pasta té d'Espanya 15)
Navarra 100 • 93 555 34 75 • El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Pere Grau, 59 - El Masnou
Comandes: 93 555 06 61
info@pastisseriamiquel.com

La Moreneta
PASTISSERIA • CONFITERIA

Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

Març, Adar, ربيعان (#8M)

Rosa M. Isart - rmisart@hotmail.com

Teatre Capital

(La cartellera barcelonina)

2 de març La Canina aterra al **Teatre Tantarantana** (Àtic22) amb l'obra *Mitja taronja*, de **Sílvia Navarro** (Barcelona, 1982; Premi Frederic Roda de Teatre 2020, amb *Negatius*). Fins al 2 d'abril. El diumenge 5 de març Gala solidària de Màgia (Memorial Li-Chang) a Badalona, al Teatre Blas Infante.

EL PARE

De Florian Zeller
Direcció: Josep Maria Mestres

10 de març *El pare*, de Florian Zeller, amb Josep Mª Pou i Rosa Renom, arriba al Teatre Monumental de Mataró. Aquest mateix dia 10, un Lorca dirigit per Juan Carlos Martel, la imponent *Yerma*, amb escenografia de **Frederic Amat**, es representa al Teatre Zorrilla de Badalona.

El 12 de març versió amateur del text *Victòria* de **Pau Miró** al Centre Cultural Sant Pere (Sala Crespí) de Terrassa, a través de l'Associació Teatre quatre Figueres, en el marc del 49è Premi Ciutat de Terrassa de Teatre.

16 de març **Maria Aurèlia Capmany** arriba al **Teatre Nacional** (TNC), a través de *Vent de garbí i una mica de por*, en versió d'Albert Boronat i Judith Pujol -que també dirigeix-, amb moviment escènic d'Anna Rosell i vestuari de Giulia Grumi. A escena, per parlar-nos de la burgesia catalana: David Anguera, Laura Aubert, Alba Florejachs, Àurea Màrquez, Miquel Malirach, Albert Mora, Miriam Moukhles, i Joan Solé. El dissabte 18 de març també una versió amateur de l'obra *Consell familiar* de **Cristina Clemente** al Centre Cívic La Sedeta, a Barcelona. També el 18 de març: al poble, al Masnou, l'espai escènic **Ca n'Humet** rep la visita de *La pell fina*, a les 8 del vespre. (El 24 es pot veure a La Sala, d'Argenta).

I també aquest 18, si bé traslladant-nos a Alella, tenim petites dosis de teatre breu, unes **Píndoles teatrals** (d'Ivan Andrade, Dueteatre i Carla Roch, Catalina

Inès Florit), pel tenir present el (i aprendre) **#8M**, al Casal (c/ Santa Teresa, 9), a les 19 h.

Correm-hi tots, els adults: el diumenge 26 de març una bon espectacle, *La trena*, de La Perla 29, aterra al Teatre Monumental de **Mataró**, amb unes grandíssimes actrius: Cristina Genebat, Marta Marco, Carlota Olcina i Clara Segura. El mateix dia 26, una proposta familiar, coses boniques: *Tòpic*, de la titellera **Teia Moner**, a la Sala Cultural Maria Roser Carrau, a **Vilassar de Mar**, a dos quarts de sis de la tarda. Màgia i titelles. 29 de març. La malaltia i la mort des dels ulls d'un adolescent, a través de la directora Glòria Balaña i del dramaturg Joan Yago, amb la proposta *Tot el que passarà a partir d'ara*, al Teatre Lliure de Gràcia; amb Nil Cardoner. Tanquem la missiva mensual, però, amb **alegria**: tot celebrant el naixement de l'**Arxiu Lliure** per al gaudi digital de tots nosaltres (<https://www.teatrelliure.com/ca/arxiu-lliure>): més de 12.000 digitalitzacions d'història del teatre català, 60.000 documents, 39.000 fotografies... (Quines ganes, quina salivera.) *

3er TEMPS el bar del poliesportiu

Ciutat de Sant Sebastià, 14 - El Masnou

PACIÈNCIA

Joan Maresma i Duran

Són molts els cels que han caigut i que no paren de caure sobre Brasil durant aquests primers mesos del nou any. Era l'únic que temien els irreductibles gals que lluitaven contra els romans: que el cel els caigués al cap...

El dia 8 de gener va agafar el país i el nou govern "despreparats", tot i que alguns analistes ja han afirmat que era possible esperar el que va passar: a la massa bolsonarista intoxicada per la derrota civil –a les urnes– i militar –les forces armades van romandre a les casernes– només li interessava el cop d'estat. Els actes destructius d'aquell dia van tenir una dinàmica que molts han qualificat de feixista. Tant a Brasil com arreu del món. La multitud delirant lluitava a favor de l'autoritarisme com si lluités pel seu alliberament: moltes persones tenen vocació d'esclaus. L'assalt al *Palácio do Planalto* –on es reuneix el gabinet presidencial–, al *Congresso Nacional* i a la seu del *Supremo Tribunal Federal* deixant un rastre de destrucció per on van passar els facinerosos, va ser una vergonya més que vergonyosa. Destruir és molt fàcil. Per construir necessitem temps.

Avortat al minut 95, aquest intent de *putsch* és ben lluny de ser erradicat; potser només hiberna. L'acarnissament de l'extrema dreta torpedina el nou govern i mostra senyals que rondarà per Brasília mentre no la tallin de soca-rel.

Durant els mesos de gener i febrer van sortir diversos articles que afirmaven que l'innominable expresident, quan encara era al poder, va participar en diferents reunions per mobilitzar els seus seguidors i que aquests li fessin la feina bruta, tal i com va passar al Capitoli de Washington el dia de Reis de dos anys enrera.

He llegit un article en el qual es cita el filòsof franc-lituà Emmanuel Lévinas (1906-1995) en què li van

preguntar al principi dels anys 90 si l'enfonsament del comunisme va significar una victòria decisiva de la democràcia. La traducció del portuguès al català és meva:

"No. Penso que les democràcies hi han perdut molt. Malgrat els seus errors, els seus horrors i els seus excessos, el comunisme havia representat sempre l'esperança. Una esperança d'un ordre social més just, més equitatiu. No és que els comunistes tinguessin una solució o n'estiguessin preparant una, al contrari. Existia, no obstant, la idea que la Història posseïa un sentit, una direcció i que viure no era insensat o absurd. No crec que haver perdut aquesta idea per sempre sigui una gran conquesta espiritual. Creïem saber cap on anava la Història i quin valor donar al temps. Ara caminem sense rumb, preguntant-nos a cada instant quina hora és. De manera fatalista, tal i com es feia a la Unió Soviètica: quina hora és? I ningú en sap la resposta".

Potser en aquest temps és precís donar un sentit a la Història, recuperar el sentiment que la vida humana a Brasil no és absurda ni insensata. Tornar al país no qualsevol esperança sinó l'esperança definida per Walter Benjamin (1892 -1940): "És només per causa dels qui no tenen esperança que l'esperança ens ha estat donada".

Em sembla que hem d'anar cap aquí. Sense por. No importa quants cels hagin caigut. Tots podem caure. Allò que és primordial és aixecar-se. ✱

PD. La tia Rosa fa anys el dia 16. Per molts anys.

Martí Duran

Les 7 diferències

Fotografia a Marcos Martínez durant el partit del diumenge 5 de febrer entre CD Masnou i CE Vilasar. El resultat final va ser de 4 a 2 per els locals. Busca les 7 diferències

foto @dufefoto |

L'enigma

V.D.R.

Ahir, quan m'en vaig anar a dormir, apago el llum amb l'interruptor que està a 5 metres del llit, i em poso dins del llit abans que l'habitació quedi a les fosques.

Com pot ser això?

Resposta: Encara hi havia llum de dia

CONVOCATÒRIA DE LES ASSEMBLEES DE SOCIS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA 2023

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les **Assemblees Generals Ordinària i Extraordinària** per al **diumenge 16 d'abril del 2023**, a les 12 del migdia, al local social de l'entitat, carrer Doctor Josep Agell, núm. 9.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA. PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA:

- 1) Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària del 2022.
- 2) Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2022 (*)
- 3) Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2023 (*)
- 4) Presentació de la memòria de l'any 2022 i projectes per al 2023.
- 5) Proposta de canvi de local social
- 6) Sugeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2022 i el pressupost del 2023 seran des del dia 15 de febrer de 2023 a disposició de tots els socis al local social, per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts, fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA. ORDRE DEL DIA:

- 1) Punt únic: Renovació dels càrrecs de Vicepresident, Tresorer, Vocal Recreativa i Vocal (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, de la Junta Directiva o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens electoral de socis restarà a la Secretaria de l'Associació per a consulta dels socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment,
Manel Pérez i Colomera, President de Gent del Masnou

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 | 93 555 10 60 • 93 555 17 61 • fax 93 555 28 90
08320 El Masnou | www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

EXPOSICIONS

PERSONATGES DE CATALUNYA

OBRES DE LEO FLORES

Fins al 13 d'abril de 2023

OBRES D'ART EN PRO D'OBRES DE BENEFICÈNCIA

(COL·LECCIÓ PARTICULAR)

Del 18 de febrer al 13 d'abril de 2023

MÚSICA

LA CORAL XABEC SURT DE CONCERT

Diumenge 26 de març, a les 18 h

Parròquia de St. Vicenç de Mollet del Vallès

classes de TAI TXI

Horari Dijous de 18,15 a 19,15 h
Preu trimestral 80 €
Inscripcions Gent del Masnou,
c/ Dr. Agell, 9, laborables de 18 a 20 h.
gentdelmasnou@gmail.com

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Dimecres de 18,30 a 20 h.
Informació a: gentdelmasnou@gmail.com

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

“Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat”.

Activitats

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal**, professor de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalassot), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. **Els dimarts de les 18,30 a 20 h.**

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com • 695 389 304

Lloc Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou

DANSES AL MASNOU

Contingut Aprenentatge i pràctica de diverses danses del repertori internacional. En cercle, en semicercle, en línia... Quan les condicions sanitàries millorin, incorporarem balls folk de parella.

Mestre de dansa Mon Cardona

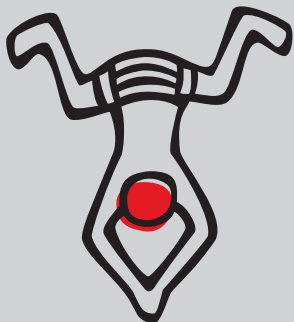
Dates s'escauen en divendres (5 sessions).

Horari de 19 a 21 h. **Preu trimestral** 45 €

Informació danses.mon@gmail.com • 695 389 304

Lloc Gent del Masnou - c/ Dr. Agell 9 - El Masnou

• Les places són forçosament molt limitades; s'admetrà per ordre d'inscripció. Porteu roba i sabates còmodes i moltes ganes d'aprendre i passar-ho bé.

ESTUDI SANTIELENA

Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com
699 775 558

CURS 2022 2023

Preballet (a partir de tres anys)
Iniciació a la dansa
Dansa clàssica
Dansa contemporània
Repertori i puntes
Curs de formació preprofessional
Exàmens Royal Academy of Dance
Ballet adults (tots els nivells)
Fitness i ballet (tonificació i barra,
estiraments i col·locació)

ROYAL ACADEMY OF
DANCE
REGISTERED TEACHER

Més informació i inscripcions
dansa@masnouballet.cat
T. 678917570

Imatge Enric Fontcuberta Disseny Noa Pérez

C/Jaume I, 5 - 7 (El Masnou) www.masnouballet.cat

Treballa amb nosaltres

La fàbrica de vidre de El Masnou
RAMON CLEMENTE orgullosos de ser masnovins.

Fent flascons de vidre per tot el món; de
perfumeria, cosmètica, llar i alimentació.

Cuidem el nostre poble i el nostre món amb
economia circular, amb el vidre com a element i els
masnovins com les persones que ho fan possible

**Vols treballar amb nosaltres?
Vine o contacta'ns i t'informem**

cv@rclemente.net
C/ República Argentina, 15 - 08320 El Masnou

T'esperem

RCLEMENTE.NET

